

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
w KATOWICACH
40 – 032 Katowice, ul. Henryka Dąbrowskiego 23
tel.: 32 255 – 27 – 75 fax: 32 251 – 86 – 72
e-mail: kancelaria@katowice.sko.gov.pl
REGON: 272357234 NIP: 9541886250 ESP ePUAP: /9gox88go1r/skrytka

SKO.OŚ/41.9/257/2025/5600/RN

Katowice, dnia 28.07.2025r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 2 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn.: Dz. U. z 2018r. poz. 570) oraz art. 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 572 z późn. zm.),

po rozpatrzeniu odwołania spółki EC Zagłębie Dąbrowskie sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Martę Łąk – Bednarczyk, zawartego w piśmie z dnia 26 marca 2025r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Katowice Nr 6/Ś/25 z dnia 25 lutego 2025 roku o środowiskowych uwarunkowaniach”, od decyzji Zastępcy Naczelnika Wydziału Kształtowania Środowiska w Urzędzie Miejskim w Katowicach, działającego z upoważnienia Prezydenta Miasta Katowice, Nr 6/S/25 (Nr pisma: KŚ – III.KW – 00273/25; Nr sprawy: KŚ – III.6220.28.2024.AO) z dnia 25 lutego 2025r., którą tenże organ orzekł o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko polegającego na budowie źródła ciepła na terenie miasta Będzin, zlokalizowanego na działce Nr 10/10 (k.m. 53, obręb 0001, Będzin) (pkt I sentencji) oraz określił istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b w związku z art. 84 ust. 1a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (pkt II sentencji)

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach w składzie:

Przewodniczący składu:	Robert Nowicki (sprawozdawca)
Członkowie:	Katarzyna Stebnicka
	Kamila Koziara

na posiedzeniu w dniu 28 lipca 2025r.

orzekło

utrzymać w mocy zaskarżoną decyzję organu pierwszej instancji

Uzasadnienie

Decyzją Nr 6/S/25 (Nr pisma: KŚ – III.KW – 00273/25; Nr sprawy: KŚ – III.6220.28.2024.AO) z dnia 25 lutego 2025r., organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 104 § 1 i § 2 oraz art. 107 § 1, § 2 i § 3 kodeksu postępowania administracyjnego (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 572), art. 59a ust. 1 pkt 2, art. 71 ust. 1 i ust. 2 pkt 2, art. 73 ust. 1, art. 75 ust. 1 pkt 4, art. 80 ust. 2, art. 84 ust. 1, ust. 1a i ust. 2 oraz art. 85 ust. 1 i ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst

jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 1112 z późn. zm.), a także § 3 ust. 1 pkt 4 rozporządzenia Rady Ministrów dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zm.), po rozpatrzeniu wniosku inwestora – spółki Tauron Ciepło sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach – działającego przez pełnomocnika Panią Jolantę Domirską, w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie źródła ciepła na terenie miasta Będzin, zlokalizowanego na działce Nr 10/10, k.m. 53, obręb 0001, Będzin oraz po uzyskaniu stosownych opinii Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Dyrektora Zarządu Zlewni w Katowicach Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Dąbrowie Górniczej, orzekł jak wskazano na wstępie. W uzasadnieniu ww. decyzji organ pierwszej instancji przedstawił motywy wydanego w sprawie orzeczenia. Charakterystyka ww. przedsięwzięcia stanowi załącznik do ww. decyzji.

Od powyższej decyzji odwołanie w terminie złożyła spółka EC Zagłębie Dąbrowskie sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie, reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Martę Łak – Bednarczyk. W pisemnym odwołaniu (pismo z dnia 26 marca 2025r., zatytułowane: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Katowice Nr 6/Ś/25 z dnia 25 lutego 2025 roku o środowiskowych uwarunkowaniach”), pełnomocnik odwołującej się strony wyraził niezadowolenie z ww. rozstrzygnięcia organu pierwszej instancji i zaskarżył je w całości. Zaskarżonej decyzji zarzucił naruszenie:

- 1) przepisu art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pomimo oczywistej niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego;
- 2) przepisu art. 62a ust. 1 pkt 11 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pomimo braku wykazania przez inwestora w karcie informacyjnej przedsięwzięcia wszystkich przedsięwzięć realizowanych w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia inwestora, a które mogą powodować skumulowanie oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, w szczególności brak ujęcia przedsięwzięcia polegającego na budowie bloku energetycznego w wysokosprawnej kogeneracji opalanego paliwami alternatywnymi w EC Będzin Czysta Energia sp. z o.o., wobec którego toczy się postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowej;
- 3) przepisu art. 62a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pomimo lakonicznego opisu wariantów przedsięwzięcia, a w szczególności pominięcie, że niepodejmowanie przedsięwzięcia nie jest wariantem realizacji przedsięwzięcia, natomiast dla wariantu biomasowego przedsięwzięcia nie przeprowadzono analizy oddziaływania na poszczególne elementy środowiska z uwzględnieniem zasady kompleksowości ochrony środowiska określonej w art. 5 ustawy z 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska, a zatem niemożliwym było ocenienie czy wybrany został do realizacji wariant najkorzystniejszy dla środowiska;
- 4) przepisu art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez brak analizy powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności brak możliwości weryfikacji potencjalnej

możliwości kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie i w konsekwencji brak orzeczenia o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, pomimo tego, że przedsięwzięcie jest powiązane z innym przedsięwzięciem, to jest rozbudową magistrali „Południowa” z Elektrowni Łagisza, a w dodatku w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia inwestora może dojść do skumulowania oddziaływań z funkcjonującą elektrociepłownią (EC Zagłobie Dąbrowskie sp. z o.o.) oraz planowym przez spółkę pod firmą EC Będzin Czysta Energia sp. z o.o. przedsięwzięciem polegającym na budowie bloku energetycznego w wysokosprawnej kogeneracji opalanego paliwami alternatywnymi, wobec którego toczy się i postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowej (co potwierdza postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z dnia 20 stycznia 2025r. oraz decyzja Prezydenta Miasta Będzina z dnia 14 czerwca 2024r. – ww. orzeczenia są załącznikami do odwołania), a zatem zaistniały przesłanki do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko;

- 5) przepisu art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez wadliwe określenie obszaru oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, a w konsekwencji również wadliwe określenie kręgu stron postępowania;
- 6) przepisów art. 7, art. 77 ust. 1 i art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego, poprzez: zaniechanie przez organ pierwszej instancji dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego i wyczerpującego rozważenia materiału dowodowego, co doprowadziło do błędnego ustalenia stanu faktycznego i niezasadnego przyjęcia, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia może być wydana; nieprawidłowe uznanie przez organ pierwszej instancji, że karta informacyjna przedsięwzięcia zawiera wymagane przepisami elementy, a podane w niej informacje są wyczerpujące; pominięcie w rozważaniach czy będzie możliwe przyłączenie do sieci gazowej nowego obiektu, przy uwzględnieniu dotychczasowego obciążenia gazociągu, co może wpłynąć na możliwość użytkowania inwestycji; przyjęcie, że wskazane w karcie informacyjnej przedsięwzięcia stwierdzenie, że: „w przedmiotowym przypadku nie będzie występowało kumulowanie negatywnych oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, gdyż celem projektu jest dywersyfikacja źródeł ciepła i docelowe zastąpienie produkcji ciepła w wyniku spalania węgla na produkcję ze spalania gazu. Przedsięwzięcie nie ma na celu rozbudowy rynku o nowe około 84,2 MWt, lecz zastąpienie zapotrzebowania w tej wielkości nowym źródłem”, jest prawdziwe, w sytuacji gdy powyższe nie jest zależne od decyzji inwestora tylko podmiotu trzeciego, na którego inwestor nie posiada wpływu, a w konsekwencji nie jest przesądzone, że produkcja ciepła w wyniku spalania węgla w jakikolwiek sposób zostanie zastąpiona, przy tym właściciel instalacji spółka EC Będzin wskazuje, że nie zamierza jej likwidować; pominięcie w sprawie, że zgodnie z § 44 ust. 5 rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 27 lipca 2021r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 219) doszło do przeniechania działek, a zmiana dotknęła działkę o starym numerze ewidencyjnym 10/10, co czyni nieaktualną złożoną dokumentację; pominięcie, że na terenie sąsiadującym z planowanym źródłem ciepła zlokalizowany jest plac magazynowania węgla, co może mieć wpływ na konieczność szczególnej weryfikacji przepisów przeciwpożarowych.

Wskazując na powyższe pełnomocnik odwołującej się spółki wniósł o uchylenie zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji w całości i przekazanie sprawy do ponownego

rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdyż ww. decyzja została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. W uzasadnieniu odwołania pełnomocnik odwołującej się spółki przedstawił stanowisko w sprawie, a do odwołania dołączył dodatkowe dokumenty, w tym pełnomocnictwo udzielone mu przez odwołującą się spółkę w dniu 26 marca 2025r.

Pismem Nr KŚ – III.KW – 00429/25 (Nr sprawy: KŚ – III.6220.28.2024.AO) z dnia 2 kwietnia 2025r., organ pierwszej instancji przekazał ww. odwołanie wraz z aktami sprawy do organu odwoławczego. W treści pisma przekazującego ww. odwołanie przedstawił swoje stanowisko w sprawie.

Pismem z dnia 30 kwietnia 2025r., zatytułowanym: „Pismo w sprawie – stanowisko strony względem odwołania z dnia 26 marca 2025r., spółka Tauron Ciepło sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach, reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Pana Piotra Luksa przedstawiła swoje stanowisko w sprawie. Do ww. pisma pełnomocnik ww. spółki dołączył pełnomocnictwo udzielone mu przez ww. spółkę w dniu 30 kwietnia 2025r.

W dniu 18 lipca 2025r. w siedzibie Kolegium stawiała się radca prawny Pani Agata Koba – pełnomocnik spółki EC Zagłębie Dąbrowskie sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie – i zapoznała się z aktami sprawy oraz przedstawiła stanowisko w sprawie. Z treści ww. czynności został sporządzony protokół znajdujący się w aktach sprawy. Do protokołu dołączyła pełnomocnictwo udzielone mu przez ww. spółkę w dniu 14 października 2024r.

Pismem z dnia 21 lipca 2025r., zatytułowanym: „Pismo przewodnie”, spółka EC Zagłębie Dąbrowskie sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie, reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Martę Łąk – Bednarczyk, nadesłała do Kolegium dowód uiszczenia opłaty skarbowej od pełnomocnictwa udzielonego radcy prawnemu Pani Agacie Koba przez ww. spółkę.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po analizie akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego stwierdza, co następuje:

Z akt sprawy przekazanych przez organ pierwszej instancji do organu odwoławczego wynika, że inwestor – spółka Tauron Ciepło sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach – działającego przez pełnomocnika Panią Jolantę Domirską, pismem z dnia 27 marca 2024r., znak: ZKO/19/2024, zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, wystąpił do organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Będzina – o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie źródła ciepła na terenie miasta Będzin, zlokalizowanego na działce Nr 10/10, k.m. 53, obręb 0001, Będzin. Do ww. pisma pełnomocnik inwestora dołączył wymagane dokumenty, w tym pełnomocnictwo udzielone mu przez ww. spółkę w dniu 15 lutego 2024r.

Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Będzina – w dniu 28 marca 2024r. i z tym dniem zostało zainicjowane postępowanie w ww. sprawie.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach postanowieniem Nr SKO.OSW/41.9/262/2024/7269/KK z dnia 10 maja 2024r. postanowiło wyznaczyć Prezydenta Miasta Katowice do załatwienia ww. sprawy jako organ pierwszej instancji, to jest do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie źródła ciepła na terenie miasta Będzin, zlokalizowanego na działce Nr 10/10, k.m. 53, obręb 0001, Będzin. W uzasadnieniu postanowienia Kolegium przedstawiło motywy wydane w sprawie orzeczenia.

Pismem Nr WOŚiGO – RKŚ.6220.13.2024 z dnia 29 maja 2024r. Prezydent Miasta Będzina przekazał akta sprawy do Prezydenta Miasta Katowice, to jest organu pierwszej instancji wyznaczonego przez Kolegium do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie źródła ciepła na terenie miasta Będzin, zlokalizowanego na działce Nr 10/10, k.m. 53, obręb 0001, Będzin.

W toku postępowania inwestor, na żądanie organu pierwszej instancji, pismem z dnia 17 lipca 2024, znak: ZKO/42/2024, pismem z dnia 13 sierpnia 2024, znak: ZKO/45/2024 i pismem z dnia 13 sierpnia 2024, znak: ZKO/46/2024, uzupełnił złożony wniosek.

Pismem Nr KŚ – III.KW – 01293/24 (Nr sprawy: KŚ – III.6220.28.2024.AO) z dnia 22 sierpnia 2024r., zatytułowanym: „Zawiadomienie o wszczęciu postępowania”, organ pierwszej instancji poinformował inwestora oraz podmioty uznane za strony postępowania o wszczęciu na wniosek inwestora postępowania administracyjnego w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie źródła ciepła na terenie miasta Będzin, zlokalizowanego na działce Nr 10/10, k.m. 53, obręb 0001, Będzin.

W toku postępowania organ pierwszej instancji wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Dyrektora Zarządu Zlewni w Katowicach Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Dąbrowie Górniczej, o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i ewentualnego zakresu raportu o oddziaływaniu tego przedsięwzięcia na środowisko.

Opinią sanitarną Nr NS – NZ.9027.17.3.2024 z dnia 19 grudnia 2024r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Dąbrowie Górniczej wyraził opinię, że nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. W uzasadnieniu przedstawił stanowisko w sprawie. Postanowieniem Nr WOOŚ.4220.575.2024.JKS.2 z dnia 18 grudnia 2024r., Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wyraził opinię, że nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. W uzasadnieniu przedstawił stanowisko w sprawie. Opinią Nr CK.ZZŚ.4901.265.2024.TH z dnia 9 stycznia 2025r. Dyrektor Zarządu Zlewni w Katowicach Państwowego Gospodarstwa Wodne Wody Polskie wyraził opinię, że nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz określił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. W uzasadnieniu przedstawił stanowisko w sprawie.

Pismem Nr KŚ – III.KW – 00067/25 (Nr sprawy: KŚ – III.6220.28.2024.AO) z dnia 20 stycznia 2025r., zatytułowanym: „Zawiadomienie o zakończeniu postępowania”, organ pierwszej instancji poinformował podmioty uznane za strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego w przedmiotowej sprawie oraz o uprawnieniach stron wynikających z art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego.

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie organ pierwszej instancji decyzją Nr 6/S/25 (Nr pisma: KŚ – III.KW – 00273/25; Nr sprawy: KŚ – III.6220.28.2024.AO) z dnia 25 lutego 2025r., orzekł jak wskazano na wstępie, z czym nie zgodziła się spółka EC Zagłębie Dąbrowskie sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie, reprezentowana przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Martę Łąk – Bednarczyk, i w terminie złożyła odwołanie, zawarte w piśmie z dnia 26 marca 2025r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Katowice Nr 6/Ś/25 z dnia 25 lutego 2025 roku o środowiskowych uwarunkowaniach”.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach ustaliło następujący stan prawny odnoszący się do przedmiotowej sprawy:

Kolegium wskazuje, że w sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 1112 z późn. zm.).

Kolegium wskazuje, że w sprawie znajdzie zastosowanie ustawa z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w

ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 1112 z późn. zm.).

Zgodnie z brzmieniem art. 59a ust. 1 pkt 2 ww. ustawy przystąpienie do analizy w zakresie potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko - w przypadku przedsięwzięcia, o którym mowa w art. 59 ust. 1 pkt 2, organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza analizą zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, a w przypadku gdy przedsięwzięcie jest realizowane na obszarze morskim - z ustaleniami planu zagospodarowania przestrzennego morskich wód wewnętrznych, morza terytorialnego i wyłącznej strefy ekonomicznej, jeżeli plany te zostały odpowiednio uchwalone albo przyjęte.

Zgodnie z brzmieniem art 62a ust. 1 ww. ustawy, karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane enumeratywnie wskazane w tym przepisie.

W myśl postanowień ust. 2 ww. przepisu kartę informacyjną przedsięwzięcia podpisuje autor, a w przypadku gdy jej wykonawcą jest zespół autorów - kierujący tym zespołem, wraz z podaniem imienia i nazwiska oraz daty sporządzenia karty informacyjnej przedsięwzięcia.

Zgodnie z brzmieniem art. 71 ust. 1 ww. ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach określa środowiskowe uwarunkowania realizacji przedsięwzięcia. Stosownie do postanowień ust. 2 ww. artykułu uzyskanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wymagane dla planowanych przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 1) oraz przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko (pkt 2).

Zgodnie z brzmieniem art. 72 ust. 1 ww. ustawy wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje przed uzyskaniem decyzji administracyjnych enumeratywnie wymienionych w treści art. 72 ust. 1 pkt 1 – 28, przy czym wymogu uzyskania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach nie stosuje się w przypadkach wymienionych w ust. 2 i ust. 2a ww. artykułu.

W myśl postanowień ust. 1a ww. artykułu wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach następuje także przed dokonaniem zgłoszenia budowy lub wykonania robót budowlanych oraz zgłoszenia zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części na podstawie ustawy z dnia 7 lipca 1994r. – Prawo budowlane.

W myśl ust. 3 ww. artykułu decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach dołącza się do wniosku o wydanie decyzji, o których mowa w ust. 1, oraz zgłoszenia, o którym mowa w ust. 1a.

Złożenie wniosku lub dokonanie zgłoszenia następuje w terminie 6 lat od dnia, w którym decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach stała się ostateczna, z zastrzeżeniem ust. 4 i 4b tego artykułu.

Zgodnie z treścią art. 73 ust. 1 ww. ustawy postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach wszczyna się na wniosek podmiotu planującego podjęcie realizacji przedsięwzięcia.

Przepis art. 74 ust. 1 ww. ustawy wymienia dokumenty jakie należy dołączyć do wniosku o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

W myśl ust. 3 ww. przepisu, jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 Kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie do brzmienia ust. 3a ww. artykułu stroną postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wnioskodawca oraz podmiot, któremu przysługuje prawo rzeczowe do nieruchomości znajdującej się w obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie w wariantcie zaproponowanym przez wnioskodawcę, z zastrzeżeniem art. 81 ust. 1. Przez obszar ten rozumie się:

- 1) przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz obszar znajdujący się w odległości 100 m od granic tego terenu;
- 2) działki, na których w wyniku realizacji, eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia zostałyby przekroczone standardy jakości środowiska, lub
- 3) działki znajdujące się w zasięgu znaczącego oddziaływania przedsięwzięcia, które może wprowadzić ograniczenia w zagospodarowaniu nieruchomości, zgodnie z jej aktualnym przeznaczeniem.

Zgodnie z treścią art. 75 ust. 1 pkt 4 ww. ustawy organem właściwym do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach jest wójt, burmistrz, prezydent miasta – w przypadku pozostałych przedsięwzięć (innych niż wymienione w punktach 1 – 3). Szczegółowe zasady ustalania organu właściwego do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach określają przepisy ust. 1a – 7 tego artykułu.

W myśl art. 79 ust. 1 ustawy przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do jej wydania zapewnia możliwość udziału społeczeństwa w postępowaniu, w ramach którego przeprowadza ocenę oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 80 ust. 2 zdanie 1 ustawy właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony.

Stosownie do postanowień art. 85 ust. 1 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wymaga uzasadnienia.

W myśl ust. 2 pkt 2 tego przepisu uzasadnienie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, niezależnie od wymagań wynikających z przepisów kodeksu postępowania administracyjnego, powinno zawierać: w przypadku gdy nie została przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko – informacje o uwarunkowaniach, o których mowa w art. 63 ust. 1, uwzględnionych przy stwierdzaniu braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

W myśl art. 86 ustawy decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach wiąże organy: 1) wydające decyzje określające warunki korzystania ze środowiska w zakresie, w jakim ma być uwzględniona przy wydawaniu tych decyzji; 2) wydające decyzje, o których mowa w art. 72 ust. 1; 3) przyjmujące zgłoszenia, o których mowa w art. 72 ust. 1a.

W myśl art. 86c ww. ustawy, wykonanie warunków decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, które nie zostały uwzględnione w decyzjach, o których mowa w art. 86, podlega egzekucji administracyjnej w trybie przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, o ile przedsięwzięcie jest realizowane.

Kwalifikacji przedsięwzięcia do kategorii przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko lub mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko dokonuje się w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2019r. poz. 1839 z późn. zm.).

Planowane przedsięwzięcie polegające na budowie źródła ciepła na terenie miasta Będzin, zlokalizowanego na działce Nr 10/10, k.m. 53, obręb 0001, Będzin, w świetle zapisów ww. rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 września 2019r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, ustaleń organu pierwszej

instancji oraz wyjaśnień inwestora, zaliczane jest do przedsięwzięć mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt 4 tego rozporządzenia, to jest jako elektrownie konwencjonalne, elektrociepłownie lub inne instalacje do spalania paliw w rozumieniu § 2 pkt 6 rozporządzenia Ministra Klimatu z dnia 24 września 2020r. w sprawie standardów emisyjnych dla niektórych rodzajów instalacji, źródeł spalania paliw oraz urządzeń spalania lub współspalania odpadów z wyłączeniem odpadów niebędących biomasą w rozumieniu § 2 pkt 1 tego rozporządzenia, w celu wytwarzania energii elektrycznej lub ciepłej, inne niż wymienione w § 2 ust. 1 pkt 3, o mocy cieplnej rozumianej jako ilość energii wprowadzonej w paliwie do instalacji w jednostce czasu przy nominalnym obciążeniu tych instalacji, nie mniejszej niż 25 MW, a przy stosowaniu paliwa stałego – nie mniejszej niż 10 MW.

Z przytoczonych powyżej przepisów prawnych wynika, że decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach wydaje się, jeżeli są spełnione łącznie dwie przesłanki pozytywne:

- przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć wymienionych w art. 71 ust. 2 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko,
- wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach poprzedza uzyskanie jednej z decyzji wymienionych w art. 72 ust. 1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko lub dokonanie zgłoszenia: budowy, wykonania robót budowlanych, zmiany sposobu użytkowania obiektu budowlanego lub jego części, a nie zachodzi żadna z ustawowych przesłanek negatywnych wydania takiej decyzji.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, w oparciu o przedstawione powyżej ustalenia faktyczne jak i obowiązujący stan prawny stwierdza, co następuje:

Kolegium wskazuje, że przeprowadziło badanie wstępne ww. odwołania spółki EC Zagłębie Dąbrowskie sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Martę Łąk – Bednarczyk, zawartego w piśmie z dnia 26 marca 2025r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Katowice Nr 6/Ś/25 z dnia 25 lutego 2025 roku o środowiskowych uwarunkowaniach”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr 6/S/25 (Nr pisma: KŚ – III.KW – 00273/25; Nr sprawy: KŚ – III.6220.28.2024.AO) z dnia 25 lutego 2025r., i stwierdziło, że odwołanie to jest dopuszczalne.

Kolegium wskazuje również, że wyżej wymienione odwołanie zostało złożone w prawem przewidzianym terminie.

Kolegium wskazuje dalej, że podstawą prawną do wydania orzeczenia przez organ odwoławczy jest art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego.

Stosownie zatem do postanowień art. 138 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego organ odwoławczy wydaje decyzję, w której:

- 1) utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję albo (pkt 1)
- 2) uchyla zaskarżoną decyzję w całości albo w części i w tym zakresie orzeka co do istoty sprawy albo uchylając tę decyzję – umarza postępowanie pierwszej instancji w całości albo w części, albo (pkt 2)
- 3) umarza postępowanie odwoławcze (pkt 3).

W świetle § 2 tego artykułu organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia organowi pierwszej instancji, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Przekazując sprawę, organ ten powinien wskazać, jakie okoliczności należy wziąć pod uwagę przy ponownym rozpatrzeniu sprawy.

W myśl § 2a tego artykułu jeżeli organ pierwszej instancji dokonał w zaskarżonej decyzji błędnej wykładni przepisów prawa, które mogą znaleźć zastosowanie w sprawie, w decyzji, o której mowa w § 2, organ odwoławczy określa także wytyczne w zakresie wykładni tych przepisów.

W świetle § 2b tego artykułu przepisu § 2 nie stosuje się w przypadkach, o których mowa w art. 136 § 2 lub 3. Organ odwoławczy po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego w zakresie niezbędnym do rozstrzygnięcia sprawy wydaje decyzję, o której mowa w § 1 albo 4.

Z kolei, stosownie do postanowień § 4 w. artykułu jeżeli przepisy przewidują wydanie decyzji na blankiecie urzędowym, w tym za pomocą środków komunikacji elektronicznej, a istnieją podstawy do zmiany zaskarżonej decyzji, organ odwoławczy uchyla decyzję i zobowiązuje organ pierwszej instancji do wydania decyzji o określonej treści.

Charakter rozstrzygnięć organu odwoławczego w sposób bezpośredni zdeterminowany jest zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego. Jej istota polega na dwukrotnym rozpatrzeniu i rozstrzygnięciu tej samej sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji. Wpływa stąd obowiązek traktowania postępowania odwoławczego jako powtórzenia rozstrzygania tej samej sprawy. Decyzja organu drugiej instancji jest takim samym aktem stosowania prawa, jak decyzja organu pierwszej instancji, a działanie organu odwoławczego nie ma charakteru kontrolnego, ale jest działaniem merytorycznym, równoważnym działaniu organu pierwszej instancji (T. Woś, J. Zimmermann, Głosa do uchwały Sądu Najwyższego z dnia 23 września 1986r., III AZP 11/86, PiP 1989, z. 8, s. 147).

Realizując zasadę dwuinstancyjności postępowania, art. 138 kodeksu postępowania administracyjnego ukształtował postępowanie przed organem odwoławczym – co do zasady – jako postępowanie merytoryczne. Merytoryczny bądź merytoryczno – reformacyjny charakter mają w związku z tym również decyzje tego organu (art. 138 § 1 pkt 1 i 2 zdanie pierwsze), ukierunkowane na rozstrzygnięcie o określonych prawach lub obowiązkach. U podstaw takiego kierunku rozstrzygnięć organu drugiej instancji legła niewątpliwie również zasada szybkości działania i prostoty środków prowadzących do załatwienia sprawy (art. 12 kodeksu postępowania administracyjnego). Procesowym wyrazem merytorycznych kompetencji organu drugiej instancji jest treść jego rozstrzygnięcia w sprawie. Organ ten utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję bądź uchyla ją i sam rozstrzyga o istocie sprawy. Wynik postępowania organu odwoławczego nie sprowadza się zaś do oddalenia odwołania bądź uznania tego środka za uzasadniony. Z kolei rozstrzygnięcia kasacyjne traktowane są przez kodeks jako wyjątki od zasady merytorycznego charakteru postępowania odwoławczego (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 grudnia 1996r., sygn. akt: SA/Ka 1994/95, niepublikowane). Należy wyodrębnić dwa ich rodzaje: decyzję uchylającą zaskarżoną decyzję i umarzającą jednocześnie postępowanie organu pierwszej instancji (art. 138 § 1 pkt 2 in fine), oraz decyzję kasacyjną przekazującą sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ pierwszej instancji (art. 138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego). Podstawowa różnica między nimi tkwi w tym, że ostatnia z nich może być wydana tylko wówczas, gdy organ odwoławczy stwierdzi istnienie podstaw do merytorycznego rozstrzygnięcia sprawy wyznaczonej treścią zaskarżonej decyzji (B. Adamiak (w:) B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks Postępowania Administracyjnego, s. 599; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 12 sierpnia 1997r., sygn. akt: SA/Rz 770/97, niepublikowany; wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 września 2001r., sygn. akt: V SA 239/01, niepublikowany) (Grzegorz Łaszczyca, Komentarz do art. 138 Kodeksu postępowania administracyjnego, Lex).

W przypadku bezprzedmiotowości postępowania odwoławczego organ odwoławczy uprawniony jest również do jego umorzenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Przechodząc do merytorycznego rozpatrzenia odwołania spółki EC Zagłębie Dąbrowskie sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Martę Łąk – Bednarczyk, zawartego w piśmie z dnia 26 marca 2025r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Katowice Nr 6/Ś/25 z dnia 25 lutego 2025 roku o środowiskowych uwarunkowaniach”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr 6/S/25 (Nr pisma: KŚ – III.KW – 00273/25; Nr sprawy: KŚ – III.6220.28.2024.AO) z dnia 25 lutego 2025r., którą tenże organ orzekł o braku potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko polegającego na budowie źródła ciepła na terenie miasta Będzin, zlokalizowanego na działce Nr 10/10 (k.m. 53, obręb 0001, Będzin) (pkt I sentencji) oraz określił istotne warunki korzystania ze środowiska w fazie realizacji i eksploatacji lub użytkowania przedsięwzięcia, o których mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 lit. b w związku z art. 84 ust. 1a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (pkt II sentencji), Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, że raz jeszcze przeprowadziło postępowanie, w zakresie w jakim postępowanie to przeprowadził organ pierwszej instancji.

Po rozpoznaniu sprawy w oparciu o materiał dowodowy zebrany w toku postępowania przez organ pierwszej instancji Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach stwierdza, że postępowanie organu pierwszej instancji w przedmiotowej sprawie było co do zasady prawidłowe. Również zaskarżona decyzja tego organu, wydana po przeprowadzeniu tego postępowania, nie zawiera wad, które miałyby wpływ na zapadłe rozstrzygnięcie.

W świetle powyższego Kolegium orzekło o utrzymaniu w mocy zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji Nr 6/S/25 (Nr pisma: KŚ – III.KW – 00273/25; Nr sprawy: KŚ – III.6220.28.2024.AO) z dnia 25 lutego 2025r.

W oparciu o akta sprawy oraz treść uzasadnienia zaskarżonej decyzji Kolegium ustaliło, że inwestor – spółka Tauron Ciepło sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach – działającego przez pełnomocnika Panią Jolantę Domirską, pismem z dnia 27 marca 2024r., znak: ZKO/19/2024, zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, wystąpił do organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Będzina – o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla przedsięwzięcia polegającego na budowie źródła ciepła na terenie miasta Będzin, zlokalizowanego na działce Nr 10/10, k.m. 53, obręb 0001, Będzin. Do ww. pisma pełnomocnik inwestora dołączył wymagane dokumenty, w tym pełnomocnictwo udzielone mu przez ww. spółkę w dniu 15 lutego 2024r. Powyższe pismo wpłynęło do organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Będzina – w dniu 28 marca 2024r. i z tym dniem zostało zainicjowane postępowanie w ww. sprawie. W toku postępowania inwestor, na żądanie organu pierwszej instancji, pismem z dnia 17 lipca 2024, znak: ZKO/42/2024, pismem z dnia 13 sierpnia 2024, znak: ZKO/45/2024 i pismem z dnia 13 sierpnia 2024, znak: ZKO/46/2024, uzupełnił złożony wniosek.

Kolegium wskazuje, że z akt sprawy wynika, że ww. wniosek inwestora – spółki Tauron Ciepło sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach – zawarty w piśmie z dnia 27 marca 2024r., znak: ZKO/19/2024, zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, i następnie uzupełniony w toku prowadzonego postępowania przez organ pierwszej instancji, zawiera wszystkie prawem przewidziane elementy, wynikające z ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i mógł zainicjować postępowanie administracyjne w sprawie.

W tym zakresie organ pierwszej instancji prawidłowo ocenił ww. wniosek oraz w oparciu o złożone przez inwestora dokumenty oraz wyjaśnienia prawidłowo określił rodzaj i

charakter przedmiotowego przedsięwzięcia i Kolegium stanowisko organu pierwszej instancji w całości podziela.

Ponieważ przedsięwzięcie, którego dotyczył ww. wniosek, to przedsięwzięcie, o którym mowa w art. 71 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i uzyskanie dla tego przedsięwzięcia decyzji środowiskowej jest niezbędne do uzyskania decyzji o pozwoleniu na budowę (art. 72 ust. 1 pkt 1 ww. ustawy) organ pierwszej instancji wszczął postępowanie w sprawie.

W tym miejscu Kolegium dodatkowo wskazuje, że wniosek inwestora – spółki Tauron Ciepło sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach – działającego przez pełnomocnika Panią Jolantę Domirską, zawarty w piśmie z dnia 27 marca 2024r., znak: ZKO/19/2024, zatytułowanym: „Wniosek o wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach”, wpłynął do organu pierwszej instancji – Prezydenta Miasta Będzina.

Z akt sprawy wynika, że stroną w postępowaniu jest Gmina Będzin, a Prezydent Miasta Będzina był organem właściwym do załatwienia przedmiotowej sprawy. Przy czym prawidłowo Prezydent Miasta Będzina – organ pierwszej instancji – wystąpił do Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z wnioskiem o wyłączenie organu i o wyznaczenie innego organu do załatwienia sprawy i wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach dla planowanego przedsięwzięcia, a Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach, po rozpatrzeniu ww. wniosku postanowieniem Nr SKO.OSW/41.9/262/2024/7269/KK z dnia 10 maja 2024r. wyznaczyło Prezydenta Miasta Katowice do załatwienia przedmiotowej sprawy.

Tym samym, w tym zakresie postępowanie organu pierwszej instancji było również prawidłowe i słusznie został wyznaczony inny organ do załatwienia tej sprawy w pierwszej instancji, to jest Prezydent Miasta Katowice, który przeprowadził całe postępowanie w sprawie.

Kolegium wskazuje dalej, że w toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji w prawidłowy sposób ustalił krąg stron postępowania. Wykaz ustalonych stron postępowania znajduje się w aktach sprawy.

W tym zakresie postępowanie organu pierwszej instancji było również prawidłowe i Kolegium je w całości podziela.

Kolegium wskazuje również dalej, że w toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji zapewnił stronom czynny udział w postępowaniu.

Z kolei przed wydaniem zaskarżonej decyzji organ pierwszej instancji, w oparciu o art. 10 kodeksu postępowania administracyjnego, poinformował strony o zakończeniu postępowania dowodowego w sprawie i możliwości zapoznania się z aktami sprawy oraz możliwości wypowiedzenia się, co do zebranych materiałów i dowodów oraz zgłoszonych żądań.

W tym miejscu Kolegium wskazuje dodatkowo, że z uwagi na fakt, że organ pierwszej instancji ustalił, że w sprawie występuje więcej niż 10 stron, organ ten w toku postępowania zastosował przepis art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, w świetle którego jeżeli liczba stron postępowania w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach lub innego postępowania dotyczącego tej decyzji przekracza 10, stosuje się art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego i informował strony o czynnościach podejmowanych w sprawie oraz o wydaniu zaskarżonej decyzji w formie publicznego obwieszczenia.

Kolegium wskazuje dalej, że organ pierwszej instancji dokonał analizy zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, wskazując, że: „(...) działka Nr 10/10 k.m. 53 przy ul. Tadeusza Kościuszki obręb Będzin przeznaczona jest pod tereny urządzeń

elektroenergetycznych – symbol planu 1 EE, a także w minimalnej części pod tereny zieleni urządzonej – symbol planu 21 ZR. Po analizie przedłożonych do wniosku dokumentów, w tym znajdującego się w karcie informacyjnej przedsięwzięcia rysunku Nr 3 „Orientacyjne zagospodarowanie terenu planowanej inwestycji”, określono, że przedsięwzięcie będzie zlokalizowane jedynie w tej części działki, która posiada oznaczenie 1 FE. (...) teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie ma przeznaczenie podstawowe – urządzenia i obiekty elektroenergetyczne, a także przeznaczenie uzupełniające – obiekty: administracyjne, socjalne, usługowo – produkcyjne, gospodarcze (w tym wiaty), składy, magazyny, garaże, stacje paliw, miejsca postojowe, drogi wewnętrzne, urządzenia infrastruktury technicznej, zieleń izolacyjna. Dodatkowo dla tego terenu ustalono: 1) utrzymanie zabudowy, obiektów i urządzeń elektroenergetycznych, z możliwością modernizacji, przebudowy i rozbudowy, przy zastosowaniu rozwiązań technicznych i technologicznych eliminujących szkodliwe oddziaływanie na środowisko poza teren; 2) realizację nowej zabudowy i urządzeń infrastruktury technicznej stosownie do potrzeb; 3) konieczność zapewnienia niezbędnej ilości miejsc postojowych w obrębie granic terenu; 4) realizację zieleni izolacyjnej wzdłuż rzeki Przemszy. (...) W toku prowadzonego postępowania wnioskodawca przedłożył do organu pisma Naczelnika Wydziału Inwestycji Urzędu Miejskiego w Będzinie: z dnia 17 września 2024 roku, znak RPR6724.10.2024, w którym podkreślono, że „zgodnie z zapisami § 9 ust. 3 pkt 3 przywołanego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego obowiązuje wyłącznie zakaz budowy kotłowni i palenisk domowych opalanych węglem lub olejem opałowym o wysokiej zawartości siarki. W związku z powyższym, przedsięwzięcie inwestycyjne polegające na budowie kotłowni gazowej o mocy ponad 15 MW na ww. działce jest zgodne z zapisami obowiązującego planu, pod warunkiem przestrzegania zapisów w nim ujętych.”; z dnia 20 listopada 2024 roku, znak RPP.0033.23.2024, w którym wskazano, że „przeznaczenie uzupełniające, przez które należy rozumieć przeznaczenie inne niż podstawowe, dopuszcza obiekty administracyjne, socjalne, usługowo-produkcyjne, gospodarcze (w tym wiaty), składy, magazyny, garaże, stacje paliw, miejsca postojowe, drogi wewnętrzne, urządzenia infrastruktury techniczne, zieleń izolacyjna. Zgodnie z definicją, przez budowę urządzeń infrastruktury technicznej rozumie się budowę poci ziemią, na ziemi albo nad ziemią m.in. urządzeń ciepłowniczych. Dodatkowo, zgodnie z § 95 ust. 2 pkt 2 ww. uchwały umożliwia się również realizację nowej zabudowy i urządzeń infrastruktury technicznej stosownie do potrzeb”. (...) organ przeanalizował także pismo z dnia 19 listopada 2024 roku pełnomocnika EC Będzin Wytwarzanie sp. z o.o. – strony postępowania, w którym po dokonaniu analizy obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przedstawiono stanowisko udowadniając, że planowane przedsięwzięcie pozostaje niezgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego. (...) Badając zgodność lokalizacji planowanego przedsięwzięcia ustalono, że powierzchnia terenu związanego z realizacją projektowanego przedsięwzięcia wynosi około 1500 m², przy czym łączna powierzchnia działki 10/10 wynosi 4,912 ha. Zatem zajętość działki na potrzeby realizacji inwestycji wyniesie nieco ponad 3 %. Planowane przedsięwzięcie będzie polegało na budowie kotłowni, w której zostaną zamontowane: dwa kotły gazowe o mocy po 25 MWt (moc nominalna w paliwie 27,2 MWt każdy) i dwa kotły gazowe o mocy 15 MWt (moc nominalna w paliwie 16,3 MWt każdy). Dzięki zastosowaniu takiego rozwiązania powstanie źródło dostarczania ciepła o mocy około 84,2 MWt. Zgodnie z § 95 ust. 1 miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na terenie oznaczonym na rysunku planu symbolem 1 EE, na którym znajduje się działka 10/10, ustalono przeznaczenie podstawowe – urządzenia i obiekty elektroenergetyczne, natomiast jako przeznaczenie uzupełniające wskazano obiekty: administracyjne, socjalne, usługowo – produkcyjne, gospodarcze (w tym wiaty), składy, magazyny, garaże, stacje paliw, miejsca postojowe, drogi wewnętrzne, urządzenia infrastruktury technicznej, zieleń izolacyjna. Bezsprzeczne jest zatem stwierdzenie faktu, że

planowane przedsięwzięcie nie wpisuje się w definicję urządzeń i obiektów elektroenergetycznych wskazanych w obowiązującym miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego w zakresie przeznaczenia podstawowego. Powyższe stwierdzenie odnosi się również do uwag wskazanych przez pełnomocnika strony w piśmie z dnia 19 listopada 2024 roku. Organ ochrony środowiska, wziął pod uwagę stanowisko ww. organów administracji architektoniczno – budowlanych i rozpatrzył możliwość lokalizacji planowanego przedsięwzięcia na terenie działki Nr 10/10 w świetle ustaleń miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego w zakresie przeznaczenia uzupełniającego terenu oznaczonego symbolem 1 EE. Planowane przedsięwzięcie polega na budowie kotłowni, w której zostaną zamontowane piece gazowe służące do produkcji ciepła o mocy ok. 84,2 MWt. Można zatem uznać, że wytworzone ciepło stanowi produkt, zatem obiekt budowlany jakim jest kotłownia może zostać uznany za obiekt produkcyjny. Będzie się on wpisywał się w katalog obiektów wskazanych w ww. przeznaczeniu uzupełniającym jako obiekt usługowo – produkcyjny. Organ ochrony środowiska podzielił zdanie organu administracji architektonicznobudowlanego miasta Katowice dotyczące wątpliwości interpretacyjnych w ustaleniu zgodności lokalizacji przedmiotowego przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu. Powyższą tezę potwierdzają również odmienne stanowiska wyrażone w ww. pismach Naczelnika Wydziału Inwestycji Urzędu Miejskiego w Będzinie oraz Naczelnika Wydziału Architektury i Budownictwa Urzędu Miasta Katowice. Biorąc pod uwagę interes społeczny, bo dostarczenie ciepła stanowi usługę publiczną, a także mając na uwadze zacytowane wyroki sądowe mówiące, że w przypadku wątpliwości nie można interpretować zapisów obowiązujących zapisów miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego na niekorzyść podmiotu zainteresowanego realizacją konkretnego zamierzenia, organ stwierdził, że lokalizacja planowanego przedsięwzięcia jak wyżej jest zgodna z zapisami uchwały Nr XLVI/855/2009 Rady Miejskiej Będzina z dnia 30 listopada 2009r. (Dz. Urz. Woj. Śl. Nr 21, poz. 330, z dnia 10 lutego 2010r.) w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina dla terenu położonego w dzielnicy Śródmieście. Mając na uwadze powyższe, zgodnie z art. 59a ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, po przeprowadzeniu badania zgodności lokalizacji planowanego przedsięwzięcia z zapisami obowiązującego miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, przystąpiono do analizy w zakresie ustalenia konieczności lub braku konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko.

Wyżej zaprezentowane stanowisko organu pierwszej instancji, w zakresie zgodności realizacji planowanego przedsięwzięcia z zapisami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Kolegium w całości podziela. Dokonana przez Kolegium analiza zapisów uchwały Rady Miejskiej Będzina Nr XLVI/855/2009 z dnia 30 listopada 2009r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina dla terenu położonego w dzielnicy Śródmieście wykazała, że realizacja planowanego przedsięwzięcia jest zgodna z zapisami tego planu. Ustalenia kolegium w całości pokrywają się z ustaleniami organu pierwszej instancji, które tym samym Kolegium uznaje jako własne. Kolegium tym samym podziela wszystkie ustalenia organu pierwszej instancji i stanowisko tego organu zawarte w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Kolegium zgadza się z organem pierwszej instancji, że planowane przedsięwzięcie mogące potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, polegającego na budowie źródła ciepła na terenie miasta Będzin, zlokalizowanego na działce Nr 10/10, k.m. 53, obręb 0001, Będzin, jest zgodne z zapisami ww. miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina dla terenu położonego w dzielnicy Śródmieście. Kolegium stanowisko to w całości podziela i uważa za własne.

Kolegium zauważa również, że organ pierwszej instancji prawidłowo – po ustaleniu, że planowane do realizacji przedsięwzięcie jest zgodne z miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego przystąpił przeprowadzania postępowania w zakresie konieczności przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko.

Kolegium wskazuje, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia jest postępowaniem toczącym się na wniosek inwestora i organy są co do zasady tym wnioskiem związane. W oparciu o przedłożoną przez inwestora kartę informacyjną przedsięwzięcia, która powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, właściwy organ wspólnie z organami współdziałającymi w sprawie analizują konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko w oparciu o kryteria wskazane w art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko i określają zakres raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69 tej ustawy. Podkreślenia wymaga, że przeprowadzenie oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko nie jest obligatoryjne dla każdego planowanego przedsięwzięcia. Przepis art. 59 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko wprowadza podział przedsięwzięć, których realizacja musi być poprzedzona przeprowadzeniem oceny oddziaływania na środowisko na dwie grupy – takie, dla których obowiązek ten wynika bezpośrednio z mocy prawa oraz takie, w stosunku do których obowiązek ten jest nakładany w formie indywidualnego aktu administracyjnego. Pierwszą grupę stanowią przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco oddziaływać na środowisko oraz przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na obszar Natura 2000, a nie związane bezpośrednio z ochroną tego obszaru lub niewynikające z tej ochrony. Do drugiej grupy należą natomiast przedsięwzięcia, które mogą potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, jeżeli obowiązek przeprowadzenia oceny został stwierdzony w formie postanowienia wydanego na podstawie art. 63 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko. Zgodnie z poglądami doktryny prawa i stanowiskiem orzecznictwa sądowego, które Kolegium w pełni podziela stwierdzić należy, że przedłożona przez inwestora karta informacyjna przedsięwzięcia stanowi podlegający swobodnej ocenie dokument prywatny, to jednak jej szczegółowa i specjalistyczna treść oraz fakt, że stanowi ona punkt wyjścia do ustaleń faktycznych organów w zakresie cech i parametrów planowanego przedsięwzięcia, a także emisji i występowania innych uciążliwości, nadają jej szczególne znaczenie jako źródła ustaleń faktycznych. Dokumentowi temu przysługuje szczególna wartość dowodowa, która wynika z kompleksowego charakteru analizy planowanego do realizacji przedsięwzięcia. Podważenie jego ustaleń mogłoby nastąpić jedynie, co do zasady, poprzez przedstawienie nowej analizy uwarunkowań środowiskowych (sporządzonej przez specjalistów dysponujących równie fachową wiedzą, jak autorzy karty informacyjnej przedsięwzięcia), z której wynikałyby wnioski pozostające w sprzeczności do tych zawartych w karcie informacyjnej przedsięwzięcia. Weryfikacja wiarygodności i mocy dowodowej powyższego dokumentu wymaga zatem przeprowadzenia co najmniej porównywalnych pod względem fachowości i specjalistycznej analizy dowodów (np. dowodu z ekspertyzy specjalistycznej, która w sposób udokumentowany wykazywałaby m.in. wady lub błędne założenia lub ustalenia karty informacyjnej przedsięwzięcia), (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 2 lutego 2024r., sygn. akt: III OSK 1240/22, CBOSA i wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu z dnia 24 stycznia 2023r., sygn. akt: II SA/Wr 631/22, CBOSA).

W toku postępowania zakończonego zaskarżoną decyzją organ pierwszej instancji wystąpił do Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Katowicach, Dyrektora Zarządu Zlewni w Katowicach Państwowe Gospodarstwo Wodne Wody Polskie oraz Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Dąbrowie Górniczej, o wydanie opinii co do potrzeby przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i ewentualnego zakresu raportu o oddziaływaniu tego przedsięwzięcia na środowisko. Opinią sanitarną Nr NS – NZ.9027.17.3.2024 z dnia 19 grudnia 2024r. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Dąbrowie Górniczej wyraził opinię, że nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Postanowieniem Nr WOŚ.4220.575.2024.JKS.2 z dnia 18 grudnia 2024r., Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska w Katowicach wyraził opinię, że nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko. Opinią Nr CK.ZZŚ.4901.265.2024.TH z dnia 9 stycznia 2025r. Dyrektor Zarządu Zlewni w Katowicach Państwowego Gospodarstwa Wodne Wody Polskie wyraził opinię, że nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz określił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia. Z powyższego wynika, że ww. organy opiniujące nie stwierdziły potrzeby przeprowadzania oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W ocenie Kolegium ww. organy opiniujące dokonały prawidłowej i rzetelnej weryfikacji danych zawartych w aktach sprawy, a w szczególności w karcie informacyjnej przedsięwzięcia, co wynika z akt sprawy. Kolegium nie znalazło podstaw do podważenia dokonanej przez ww. organy opinii w sprawie.

W tym miejscu Kolegium dodatkowo wskazuje, że opinią Nr CK.ZZŚ.4901.265.2024.TH z dnia 9 stycznia 2025r. Dyrektor Zarządu Zlewni w Katowicach Państwowego Gospodarstwa Wodne Wody Polskie wyraził opinię, że nie istnieje konieczność przeprowadzenia oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko oraz określił warunki realizacji przedmiotowego przedsięwzięcia, a organ pierwszej instancji 6 spośród 8 określonych przez ten organ w pkt 7 i pkt 8 opinii warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia zamieścił w pkt II sentencji zaskarżonej decyzji. W ocenie Kolegium postępowanie organu pierwszej instancji jest prawidłowe i zgodne z przepisami prawa. Organ pierwszej instancji prawidłowo, w pkt II sentencji zaskarżonej decyzji, zamieścił 6 spośród 8 określonych przez organ współdziałający warunków realizacji planowanego przedsięwzięcia. 2 pominięte warunki realizacji planowanego przedsięwzięcia, zawarte w pkt 7 i pkt 8 opinii Dyrektora Zarządu Zlewni w Katowicach Państwowego Gospodarstwa Wodne Wody Polskie wynikają – jak słusznie zauważył organ pierwszej instancji wprost z obowiązujących przepisów prawa, w związku z czym organ pierwszej instancji słusznie uznał, że nie zachodzi konieczność ich zamieszczania w treści sentencji zaskarżonej decyzji. Kolegium podkreśla w tym miejscu, że opinia organu współdziałającego nie wiąże organu, który prowadzi postępowanie główne, zatem takie działanie w przedmiotowej sprawie jest dopuszczalne i słuszne. Kolegium takie działanie w całości akceptuje i uznaje za własne.

W ocenie Kolegium zaskarżona decyzja zawiera wszystkie elementy wynikające z treści art. 107 § 1 – 3 kodeksu postępowania administracyjnego. Kolegium zauważa, że zaskarżona decyzja zawiera wszystkie prawem przewidziane elementy, w tym prawidłowe uzasadnienie faktyczne ze wskazaniem przesłanek wydanego rozstrzygnięcia oraz prawidłowe uzasadnienie prawne. Organ pierwszej instancji opisał w nim przebieg postępowania, zacytował i dokonał wykładni zastosowanych przepisów prawa, a także w obszerny i czytelny sposób uzasadnił swoje stanowisko w sprawie w każdym istotnym zakresie, w tym w zakresie zamieszczenia w decyzji wyżej opisanych wniosków organu współdziałającego. W ocenie Kolegium sporządzone przez organ pierwszej instancji uzasadnienie zaskarżonej decyzji jest prawidłowe i Kolegium w całości podziela stanowisko

tego organu w nim wyrażone. Zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o przeprowadzone postępowanie przez organ pierwszej instancji i Kolegium w całości podziela ustalenia poczynione w postępowaniu pierwszoinstancyjnym. Kolegium zauważa również, że załącznik do ww. decyzji stanowi prawidłowo sporządzona i podpisana charakterystyka ww. przedsięwzięcia.

Decyzja ta zawiera również wszystkie prawem przewidziane wymogi co do jej treści oraz uzasadnienia, wynikające z treści art. 84 oraz art. 85 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko

Decyzja ta została również prawidłowo doręczona wszystkim stronom występującym w postępowaniu.

Organ pierwszej instancji wypełnił także dyspozycję zawartą w art. 85 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, podał bowiem do publicznej wiadomości informację o wydanej decyzji i o możliwości zapoznania się z jej treścią oraz z dokumentacją sprawy, w tym z uzgodnieniami i opiniami organów współdziałających, a także udostępnił na okres 14 dni w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej obsługującego go urzędu oraz Urzędu Miasta Będzin treść tej decyzji.

Zaskarżona decyzja została wydana w oparciu o prawidłowo przeprowadzone postępowanie i Kolegium w całości podziela ustalenia organu pierwszej instancji – co już wcześniej zostało wyartykułowane.

W ocenie Kolegium organ pierwszej instancji przeprowadził postępowanie zgodnie z przepisami kodeksu postępowania administracyjnego, a w szczególności z normami wynikającymi z art. 7, art. 9, art. 10 § 1 i art. 77 § 1 oraz art. 107 § 1 – 3 kodeksu postępowania administracyjnego.

Kolegium podzieliło stanowisko organu pierwszej instancji wyrażone w zaskarżonej decyzji i nie znalazło podstaw do podważenia ustaleń poczynionych w postępowaniu pierwszoinstancyjnym przez ten organ, a także nie stwierdziło naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów przez ten organ.

Kolegium w oparciu o akta sprawy przekazane przez organ pierwszej instancji, dokonało takich samych ustaleń jak organ pierwszej instancji.

Z uwagi na powyższe zasadne stało się zatem wydanie orzeczenia w oparciu o art. 138 § 1 pkt 1 kodeksu postępowania administracyjnego i utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji Nr /S/25 (Nr pisma: KŚ – III.KW – 00273/25; Nr sprawy: KŚ – III.6220.28.2024.AO) z dnia 25 lutego 2025r., co też niniejszą decyzją Kolegium uczyniło.

Z uwagi na powyższe Kolegium orzekł jak na wstępie.

Odnosząc się z kolei do treści odwołania spółki EC Zagłębie Dąbrowskie sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie, reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawnego Panią Martę Łak – Bednarczyk, zawartego w piśmie z dnia 26 marca 2025r., zatytułowanym: „Odwołanie od decyzji Prezydenta Miasta Katowice Nr 6/Ś/25 z dnia 25 lutego 2025 roku o środowiskowych uwarunkowaniach”, od decyzji organu pierwszej instancji Nr 6/S/25 (Nr pisma: KŚ – III.KW – 00273/25; Nr sprawy: KŚ – III.6220.28.2024.AO) z dnia 25 lutego 2025r., Kolegium zauważa, że argumenty w nim zawarte – z uwagi na brzmienie przepisów prawa znajdujących zastosowanie w sprawie – nie mogą stanowić podstawy do uchylenia zaskarżonej decyzji organu pierwszej instancji i wydania innego orzeczenia przez organ odwoławczy – co wyżej zostało już przedstawione. W ocenie Kolegium organ pierwszej instancji przeprowadził postępowanie co do zasady w sposób prawidłowy, w sposób prawem przewidziany dokonał ustaleń, które stanowiły podstawę do wydania zaskarżonego orzeczenia. Kolegium nie stwierdziło uchybień w tym zakresie, a postępowanie przeprowadzone przez Kolegium

doprowadziło do takich samych ustaleń. Kolegium nie podziela stanowiska odwołującej się strony, co do naruszeniu przy wydawaniu zaskarżonej decyzji przepisu art. 80 ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pomimo oczywistej niezgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Dokonana przez Kolegium analiza zapisów uchwały Rady Miejskiej Będzina Nr XLVI/855/2009 z dnia 30 listopada 2009r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Będzina dla terenu położonego w dzielnicy Śródmieście wykazała, że realizacja planowanego przedsięwzięcia jest zgodna z zapisami tego planu – co wyżej zostało już wskazane.

Kolegium nie podziela również stanowiska odwołującej się strony, co do naruszenia przepisu art. 62a ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pomimo lakonicznego opisu wariantów przedsięwzięcia, a w szczególności pominięcie, że niepodejmowanie przedsięwzięcia nie jest wariantem realizacji przedsięwzięcia, natomiast dla wariantu biomasowego przedsięwzięcia nie przeprowadzono analizy oddziaływania na poszczególne elementy środowiska z uwzględnieniem zasady kompleksowości ochrony środowiska określonej w art. 5 ustawy z 27 kwietnia 2001r. Prawo ochrony środowiska, a zatem niemożliwym było ocenienie czy wybrany został do realizacji wariant najkorzystniejszy dla środowiska, a także ust. 1 pkt 11 ww. artykułu, poprzez wydanie decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach, pomimo braku wykazania przez inwestora w karcie informacyjnej przedsięwzięcia wszystkich przedsięwzięć realizowanych w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia inwestora, a które mogą powodować skumulowanie oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, w szczególności brak ujęcia przedsięwzięcia polegającego na budowie bloku energetycznego w wysokosprawnej kogeneracji opalanego paliwami alternatywnymi w EC Będzin Czysta Energia sp. z o.o., wobec którego toczy się postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowej. Kolegium wskazuje, że w świetle ww. przepisów prawa karta informacyjna przedsięwzięcia powinna zawierać podstawowe informacje o planowanym przedsięwzięciu, umożliwiające analizę kryteriów, o których mowa w art. 63 ust. 1, lub określenie zakresu raportu o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko zgodnie z art. 69, w szczególności dane o: (...) ewentualnych wariantach przedsięwzięcia, przy czym w przypadku drogi, o której mowa w art. 24ga ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, każdy z analizowanych wariantów drogi musi być dopuszczalny pod względem bezpieczeństwa ruchu drogowego (...) przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem (...). Zauważyć należy, że Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, w wyroku z dnia 15 lipca 2021r., sygn. akt II SA/Po 509/20, CBOSA), Sąd ten wskazał, że: „(...) Zarówno w judykaturze, jak i doktrynie, zgodnie z literalnym brzmieniem powołanego przepisu, wskazuje się, że „zamieszczenie w karcie informacyjnej danych o ewentualnych wariantach przedsięwzięcia jest prawem, a nie obowiązkiem inwestora i może on w karcie informacyjnej przewidzieć tylko jeden wariant jego realizacji (por. wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 17 października 2017r., II OSK 249/16, Lex Nr 2401586 oraz K. Gruszecki (w:) Komentarz do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wyd. III, LEX/el. 2020, art. 62 (a). (...).” Wyżej zaprezentowane stanowisko

Sądu Administracyjnego organ odwoławczy w całości podziela. Odnosząc się z kolei do kwestii wymogu zawarcia w karcie podstawowych informacji o przedsięwzięciach realizowanych i zrealizowanych, znajdujących się na terenie, na którym planuje się realizację przedsięwzięcia, oraz w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia lub których oddziaływania mieszczą się w obszarze oddziaływania planowanego przedsięwzięcia – w zakresie, w jakim ich oddziaływania mogą prowadzić do skumulowania oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, Kolegium stwierdza, że na etapie przedkładania karty informacyjnej przedsięwzięcia nie przewiduje się wymogu uwzględniania w przedmiotowej analizie powiązań z przedsięwzięciami planowanymi. Regulacja ta wymaga natomiast, aby w komentowanej karcie zawarto informację o wszystkich realizowanych/zrealizowanych przedsięwzięciach bez względu na to, czy wydano dla nich decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach (por. uzasadnienie do projektu ustawy, Sejm VII kadencji, druk sejmowy nr 3677) (tak: K. Gruszecki (w:) Komentarz do ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, wyd. III, LEX/el. 2020, art. 62 (a). Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanej sprawy stwierdzić należy, że inwestor na stronie 31 karty informacyjnej przedsięwzięcia, to jest w pkt 12 tego opracowania zawarł wskazania na ww. okoliczność, wyjaśniając, cyt.: „(...) Nowe źródło ciepła będzie zlokalizowane na terenie stanowiącym teren przemysłowy. W odległości 0,2 km od strony południowej znajduje się zakład Elektrociepłownia EC Będzin. Od strony północnej, w oddaleniu około 4,5 km od planowanego przedsięwzięcia znajduje się Tauron Wytwarzanie S.A. – Elektrownia Łagisza. W przedmiotowym przypadku nie będzie występowało kumulowanie negatywnych oddziaływań z planowanym przedsięwzięciem, gdyż celem projektu jest dywersyfikacja źródeł ciepła i docelowe zastąpienie produkcji ciepła w wyniku spalania węgla produkcją ze spalania gazu. Przedsięwzięcie nie ma na celu rozbudowy rynku o nowe około 84,2 MWt, lecz zastąpienie zapotrzebowania w tej wielkości nowym źródłem. (...)” Z powyższych względów zarzuty odwołania w powyższym zakresie nie zasługują na uwzględnienie. Tym bardziej, że ww. było przedmiotem badania przez wyspecjalizowane organy współdziałające, które nie dopatrzyły się w tym zakresie nieprawidłowości. Z uwagi na powyższe Kolegium nie dopatrzyło się naruszenia przepisu art. 63 ust. 1 pkt 1 lit. b ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez brak analizy powiązań z innymi przedsięwzięciami, w szczególności brak możliwości weryfikacji potencjalnej możliwości kumulowania się oddziaływań przedsięwzięć znajdujących się na obszarze, na który będzie oddziaływać przedsięwzięcie i w konsekwencji brak orzeczenia o obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko dla planowanego przedsięwzięcia mogącego potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko, pomimo tego, że przedsięwzięcie jest powiązane z innym przedsięwzięciem, to jest rozbudową magistrali „Południowa” z Elektrowni Łagisza, a w dodatku w obszarze oddziaływania przedsięwzięcia inwestora może dojść do skumulowania oddziaływań z funkcjonującą elektrociepłownią (EC Zagłębie Dąbrowskie sp. z o.o.) oraz planowym przez spółkę pod firmą EC Będzin Czysta Energia sp. z o.o. przedsięwzięciem polegającym na budowie bloku energetycznego w wysokosprawnej kogeneracji opalanego paliwami alternatywnymi, wobec którego toczy się i postępowanie w sprawie wydania decyzji środowiskowej (co potwierdza postanowienie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach z dnia 20 stycznia 2025r. oraz decyzja Prezydenta Miasta Będzina z dnia 14 czerwca 2024r. – ww. orzeczenia są załącznikami do odwołania), a zatem zaistniały przesłanki do przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko. W przedmiotowej sprawie nie stwierdzono obowiązku przeprowadzenia oceny oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko, stąd przepis ten nie mógł znaleźć zastosowania, stąd zarzut

naruszenia przez organ pierwszej instancji ww. art. 63 ust. 1 pkt. 1 lit. b ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, jest niezasadny. Kolegium nie podzieliło również zarzutu naruszenia przepisu art. 74 ust. 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, poprzez wadliwe określenie obszaru oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, a w konsekwencji również wadliwe określenie kręgu stron postępowania. W ocenie Kolegium wbrew zarzutom odwołania organ pierwszej instancji w sposób prawidłowy wyznaczył obszar oddziaływania przedsięwzięcia. Do karty informacyjnej przedsięwzięcia została załączona mapa spełniająca wymogi art. 74 ust. 3 i 3a ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko, to jest poświadczona przez właściwy organ kopia mapy ewidencyjnej, w postaci papierowej lub elektronicznej, obejmująca przewidywany teren, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz przewidywany obszar, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, a także mapa, w postaci papierowej oraz elektronicznej, w skali zapewniającej czytelność przedstawionych danych z zaznaczonym przewidywanym terenem, na którym będzie realizowane przedsięwzięcie, oraz z zaznaczonym przewidywanym obszarem, o którym mowa w ust. 3a zdanie drugie, wraz z wyznaczoną odległością, o której mowa w ust. 3a pkt. 1. W tym zakresie organ pierwszej instancji przeprowadził postępowanie dowodowe i w oparciu o akta sprawy zweryfikował uznając za prawidłowy wskazany przez inwestora obszar oddziaływania planowanego przedsięwzięcia, a następnie dokonał ustaleń w zakresie stron tego postępowania. Kolegium nie stwierdziło również zarzucanego naruszenia przepisów art. 7, art. 77 ust. 1 i art. 80 kodeksu postępowania administracyjnego, w sposób wskazany przez odwołującą się stronę. Wbrew zarzutom odwołania w ocenie Kolegium nie doszło również do naruszenia § 44 ust. 5 rozporządzenia Ministra Rozwoju, Pracy i Technologii z dnia 27 lipca 2021r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków. Kolegium podkreśla, że uznało ustalenia organu pierwszej instancji za prawidłowe i za prawidłowe uznało również postępowanie organu pierwszej instancji zakończone zaskarżoną decyzją, co wyżej już przedstawiło. Kolegium nie stwierdziło również by postępowanie organu pierwszej instancji odbywało się z naruszeniem zasad postępowania administracyjnego.

Dodatkowo wypełniając obowiązek informowania stron, zawarty w art. 9 kodeksu postępowania administracyjnego, Samorządowe Kolegium Odwoławcze w Katowicach wskazuje, iż stosownie do art. 40 § 1 kodeksu postępowania administracyjnego pisma doręcza się stronie, a gdy strona działa przez przedstawiciela – temu przedstawicielowi. Od dnia 11 kwietnia 2011r. art. 40 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego otrzymał brzmienie: „Jeżeli strona ustanowiła pełnomocnika, pisma doręcza się pełnomocnikowi. Jeżeli ustanowiono kilku pełnomocników, doręcza się pisma tylko jednemu pełnomocnikowi. Strona może wskazać takiego pełnomocnika” (zmiana dokonana na podstawie art. 1 pkt 9 lit. a) ustawy z dnia 3 grudnia 2010r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania administracyjnego oraz ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2011r. Nr 6, poz. 18). W aktach niniejszej sprawy znajdują się dwa pełnomocnictwa udzielone dwóm pełnomocnikom do działania w sprawie w imieniu spółki EC Zagłębie Dąbrowskie sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie oraz dwa pełnomocnictwa udzielone dwóm pełnomocnikom do działania w sprawie w imieniu spółki Tauron Ciepło sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach. Kolegium doręcza zatem niniejszą decyzję radcy prawnemu Pani Marcie Łąk – Bednarczyk – pełnomocnikowi spółki EC Zagłębie Dąbrowskie sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie oraz radcy prawnemu Panu Piotrowi Luksa – pełnomocnikowi spółki Tauron Ciepło sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach.

Wobec powyższego należało orzec jak na wstępie.

Decyzja niniejsza jest ostateczna.

Realizując zasadę dostępu do informacji publicznej o środowisku, na podstawie art. 21 ust. 2 pkt 9 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku w związku z art. 3 ust. 1 pkt 11 lit. a, b i c ww. ustawy oraz art. 85 ust. 3 tej ustawy, o decyzji niniejszej obwieszczono na stronie Biuletynu Informacji Publicznej Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach oraz w siedzibie Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach na tablicy ogłoszeń, a także zwrócono się do organu pierwszej instancji o podanie jej do publicznej wiadomości w sposób zwyczajowo przyjęty w miejscu planowanego przedsięwzięcia.

Na niniejszą decyzję, każdemu, kto ma w tym interes prawny, służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, za pośrednictwem Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Katowicach, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji. Wymogi formalne skargi określają art. 46, 47, art. 57 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn.: Dz. U. z 2024r. poz. 935 z późn. zm.).

Wniesienie skargi na niniejszą decyzję wymaga uiszczenia wpisu stałego w wysokości: 200 zł.

Strona może ubiegać się o zwolnienie od kosztów sądowych albo przyznanie jej prawa pomocy, obejmującego zwolnienie od kosztów sądowych oraz ustanowienie adwokata lub radcy prawnego. Zasady przyznawania prawa pomocy oraz skutki przyznania określają art. 243 – 262 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (tekst jedn. Dz. U. z 2024r. poz. 935 z późn. zm.).

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach
Robert Nowicki
dokument podpisany
elektronicznie

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach
Katarzyna Stebnicka
dokument podpisany
elektronicznie

CZŁONEK
Samorządowego Kolegium
Odwoławczego
w Katowicach
Kamila Koziara
dokument podpisany
elektronicznie

Otrzymują:

1. Radca prawny Pani Marta Łak – Bednarczyk – pełnomocnik spółki EC Zagłębie Dąbrowskie sp. z o.o. z siedzibą w Będzinie
Adres dla doręczeń:
Kancelaria Prawna Schampera, Dubis, Zając i Wspólnicy sp. j.
ul. Kazimierza Wielkiego 3; 50 – 077 Wrocław
e-Doręczenie: AE:PL-85609-56118-CISGS-14
2. Radca prawny Pan Piotr Luks – pełnomocnik spółki Tauron Ciepło sp. z o.o. z siedzibą w Katowicach
Adres dla doręczeń:
Kancelaria Radcy Prawnego dr. Hab. Mirosław Pawełczyk
ul. 3 – go Maja 26; 40 – 096 Katowice
e-Doręczenie: AE:PL-32086-15967-UEHBR-33
3. Pozostałe strony – w trybie art. 49 kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 74 ust. 3 ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach oddziaływania na środowisko
4. Prezydent Miasta Katowice
ul. Młyńska 4; 40 – 098 Katowice
e-Doręczenie: AE:PL-44659-90429-ATGHW-24
5. aa

Do wiadomości:

1. Regionalny Dyrektor Ochrony Środowiska
Plac Grunwaldzki 8 – 10; 40 – 127 Katowice
e-Doręczenie: AE:PL-50844-78007-IRSIV-24
2. Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Dąbrowie Górniczej
ul. Dąbrowskiego 9A; 41 – 300 Dąbrowa Górnicza
e-doręczenie: AE:PL-94168-87920-SVIJG-18
3. Dyrektor Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie
Zarząd Zlewni w Katowicach
Plac Grunwaldzki 8 – 10; 40 – 127 Katowice
e-doręczenie: AE:PL-15900-87340-CHEAS-23